

Nom de l'aprenent: Gal·la Gassol Quílez

Escola formació dual: Vall Ondara

Curs acadèmic 2016/17

Tutor/a escolar: Anna Feliu

Nivell educatiu: Cicle Superior

Data de la intervenció/observació 27/01/2017

Núm. Registre: 1

Registre d'intervenció número

1. Disseny de la intervenció i desenvolupament de la sessió. [Descripció]

El divendres dia 27 de gener a la 13.00 i durant mitja hora vaig dur a terme una intervenció amb el grup de Cicle Superior, en el qual hi ha 5 noies -2 de 6è i 3 de 5è- i 9 nois -4 de 6è i 5 de 5è. Els alumnes no estaven especialment esverats però sí, actius. Es tractava d'una sessió de tutoria. A l'escola Vall Ondara tenen un sistema d'auto i coavaluació del grup molt interessant, que va portar un professor d'una altra escola on havia treballat anteriorment, i van modelar perquè s'adaptés millor a les necessitats d'aquesta. Aquest projecte s'anomena "Fem pinya"¹ i consisteix en dur a terme una coavaluació, guiada per un alumne de la classe, sobre el desenvolupament de la setmana. Es tracta d'establir una sèrie de categories relacionades amb el comportament i la conducta, fent un símil amb una colla castellera. La intenció és que els alumnes de la classe, d'acord amb les seves habilitats o actuacions durant la setmana, aconseguixin formar un grup equilibrat col·laborant en alguna de les següents categories:

- Cap de colla. Cada setmana és un alumne diferent. Fa una avaluació dels seus companys i enceta el diàleg amb aquests.
- Grallers. En aquesta categoria hi van els alumnes que han recolzat, animat i motivat els seus companys i el grup/classe.
- Pinya. Tot aquells que s'han ajudat els uns als altres i han prioritzat el treball en equip i la col·laboració.
- Torre. Els alumnes que han fet un bon treball individual, que s'han esforçat, que han rendit més que normalment.
- Enxaneta. Aquella persona que ha fet coses de totes les categories, podríem dir, algú que ha aconseguit ser un membre actiu del grup i alhora ha mantingut un bon rendiment personal.
- No ajuden. Persones que no han aportat res al grup, tan si han tingut un comportament disruptiu o senzillament no s'han esforçat ni han col·laborat amb els seus companys.

L'objectiu principal, a part de la coavaluació, és que els alumnes aconseguixin establir el diàleg com a eina de gestió/resolució de conflictes i de millora personal i grupal; que

¹ Veure annex.

desenvolupin l'empatia, la responsabilitat i la humilitat.

Amb tot això el meu paper consistia en vetllar per un desenvolupament ordenat i calmat de la sessió: donar el torn de paraula en algunes ocasions, redirigir el tema, calmar els ànims, gestionar el temps i ajudar al cap de colla a prendre decisions si es veu aclaparat.

Aquesta activitat s'emmarca en l'àmbit de l'educació en valors i dins d'aquesta les dimensions per desenvolupar la competència d'autonomia, iniciativa personal i emprenedoria.

2. Argumentació teòrica / pràctica de la intenció educativa. [**Comprensió**]

Des del meu punt de vista, el fet de dur a terme aquesta activitat a classe permet que els alumnes siguin més conscients de la seva actitud, esforç, etc. i també de la dels seus companys. Crec que és important que cada infant pugui ser crític amb ell mateix i reconèixer així els seus punts forts i febles. És per això que crec que l'autoavaluació desenvolupa l'autonomia de l'alumne, el fa responsable del seu propi aprenentatge i el consciència del valor de les seves aportacions al grup (Ibarra Sáiz y Rodríguez Gómez 2007).

A més de l'autoavaluació també es desenvolupa l'avaluació entre iguals. Els alumnes troben tot un seguit de beneficis immediats a la realització d'aquest tipus d'avaluació (Fenwick y Parsons, 1999): observen de forma crítica les idees pròpies i dels companys, se n'adonen dels prejudicis, obren la ment a una gran varietat de punts de vista, aprenen a expressar les opinions crítiques de manera no ofensiva, aprenen a elaborar crítiques constructives sense ofendre i a no considerar-les un atac personal, etc.

Analitzant les converses que es tenen durant aquesta activitat, crec que el currículum ocult hi queda clarament reflectit. He anat a buscar el pare del terme, Philip W. Jackson. Segons Jackson (1968), un infant a l'escola no només aprèn continguts sinó que s'impregna de totes aquelles regles, normes, sentiments, formes d'expressar-se, valors, comportaments... Tot això no apareix reflectit en els documents oficials de l'escola, per això s'anomena el "currículum ocult". Per tant, tot el que implica el projecte que ens ocupa forma part del currículum ocult: respectar els torns de paraula, la definició d'uns rols dins dels grup, les normes i valors segons els quals s'analitza la vida escolar, els sentiments de les persones implicades i de les que testimonien l'activitat... I tot vehiculat pels castells, per un tret identitari cultural català. Partint del fet que el subjecte es converteix en "ésser humà" o posseeix identitat humana, només des de la interacció amb allò social (Silvia Redón, 2011), podem dir que aquest projecte té una gran influència en la formació de la identitat dels alumnes: la nostra identitat es va formant al llarg de les nostres experiències, i també de les nostres relacions. D'alguna manera això vol dir que el fet de triar els castellers com a eix fonamental d'aquesta activitat també influirà en la seva identitat personal i cultural.

Per acabar m'adono que els alumnes demanen dur a terme l'activitat, estan motivats per realitzar-la. Si ens fixem en les set claus de la motivació (Jesús C. Guillén), en trobem algunes que caldria destacar per la seva gran presència a l'activitat "Fem Pinya", d'una banda l'activitat "ha d'interessar als alumnes: és molt important conèixer quins són els seus interessos personals. Quan els continguts que es treballen són continguts reals i propers a la vida de l'alumne i amb un enfocament interdisciplinari és més fàcil que els motius." En aquest

cas en utilitzar com a base els castellers, tradició que els infants senten molt a prop, viuen de més a prop aquesta activitat. S'ha de dir que podria ser que a un altre grup no funcionés pel fet que no visquessin aquesta tradició de tan a prop, però també es podria adaptar a una activitat que a ells els motivés més, consultant-ho amb ells directament i per exemple, fent una assemblea i una votació final.

3. **Avaluació conscient de la pràctica. Proposta de millora.** [**Projecció**]

En general estic contenta amb la intervenció. La vaig regular correctament, assignant torns de paraula, gestionant els diàlegs si prenen un caire més agressiu i donant el meu punt de vista quan ho creia necessari. La meua intervenció en el seu diàleg té lloc sobretot quan sorgeix algun conflicte que ha succeït durant la setmana, quan els ànims s'escalfen i a l'alumne que fa de cap de colla li costa regular els seus companys. Amb cridar-los l'atenció amb paciència, evitant aixecar la veu, anomenant els noms dels que estan intervenint sense tenir el torn de paraula o agafant-lo jo directament, n'hi va haver prou.

Vull destacar que sempre que donava la meua opinió, remarcava que era la meua opinió i intentava donar raons lògiques i entenedores per a ells i elles, per tal de ser democràtica i modelar una forma adequada de participació i de defensa del propi punt de vista –acceptant que és el meu i que des d'un altre punt de vista pot ser diferent.

Com a proposta de millora, crec que hauria pogut regular més i participar menys. Al final estem en un Cicle Superior i el que trobo interessant és que siguin capaços d'autogestionar-se. Així doncs, em proposo passar a segon pla en aquestes sessions i intervenir només per un bon desenvolupament de la sessió o donar la meua opinió quan em sigui demanada.

4. **Bibliografia** [**Mobilització de marcs teòrics**]

Seguir model <http://www.fce.udl.cat/Recursos/guies/guiatreballs.pdf>

- CARRIZOSA PRIETO, E. *Autoevaluación, Coevaluación y evaluación de los aprendizajes*. [S.l.] [s.n.]. Disponible a: http://www.uoc.edu/symposia/dret_tic2012/pdf/4.6.carrizosa-esther-y-gallardo-jose.pdf. [Consulta: 3/2/2017]
- Silvia Redón Pantoja, «Escuela e identidad: Un desafío docente para la cohesión social», Polis [En línia], 30 | 2011, Publicat el 04 abril 2012. Disponible a: <http://polis.revues.org/2367> [Consulta: 3/2/2017]
- FENWICK, Sara y PARSONS, Jim (1999). "Incorporating Peer Assessment in Adult Education". Disponible a: <http://www.ualberta.ca/~tfenwick/ext/pubs/peereval.htm> [Consulta 4/2/2017]
- IBARRA SÁIZ, M. D. y RODRÍGUEZ GÓMEZ, g. (2007). "El trabajo colaborativo en las aulas universitarias. Reflexiones desde la autoevaluación". Revista de Educación, núm. 344, págs. 355-375.
- JACKSON, P. W. (2001). La vida en las aulas. *Ediciones Morata SL*. [En línia] Disponible a: https://books.google.es/books?hl=ca&lr=&id=yKW2JqmIWMC&oi=fnd&pg=PA11&dq=jackson+la+vida+en+las+aulas&ots=CTSXtaBVcb&sig=sVKfz_OP_BtGh_6V86QQonw0E4g#v=onepage&q=jackson%20la%20vida%20en%20las%20aulas&f=false [Consulta: 3/2/2017]
- De la Peña, X. (2006). Motivación en el aula. [En línia] Disponible a: <http://www.psicopedagogia.com/motivacion-aula>. [Consulta: 3/2/2017]

